

+

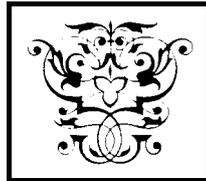
ΑΝΑΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΣ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΝΔΟΣΕΩΝ & ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ

ΚΥΡΟΥ ΚΑΙ ΙΩΑΝΝΟΥ

(31 Ἰανουαρίου)

* * *

Ἰπὸ

Ἰθανασίου ἱερομονάχου Σιμωνοπετρίτου,
Ἰμνογράφου τῆς Ἰγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης
Ἰκκλησίας,
αἰτήσει τοῦ
Πανοσιολογιωτάτου ἀρχιμανδρίτου π.Γεωργίου
Χρυσοστόμου,
δρ.Φιλολογίας

* ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ ΑΘΩΣ *

αἴς' * 1996

*

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὰ γ' στιχηρὰ τοῦ μηναίου ψάλλομεν καὶ τὰ παρόντα νεοσύνθετα.

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κόσμον ἀρνησάμενος καὶ τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, ἔρημον κατείληφας, ἄσκησιν ἐλόμενος Κῦρε πάντιμε, τὸν Χριστὸν ἔχων δέ, πόθον καὶ ἀγάπην, καθυπέταξας τῇ χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος, πάθη σεαυτὸν καθηράμενος· ἐντεῦθεν πυρακτούμενος, ζήλω ὠφελείας τῶν πέλας σοι, ἀναργύρως νόσους, ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων χαλεπὰς, ἐκ τῶν πασχόντων ἐδίωκες, κλήσει τοῦ Δεσπότου σου.

Παύλου θεορρήμονος, καθυπαχθεὶς θείοις λόγοις, Ἰωάννη λέγουσιν, ὅτι στρατευόμεθα οἱ πιστεύοντες, τῷ Χριστῷ ἔχοντι, βασιλείαν ἀφθαρτον, εὐθύς ζώνην ἐναπέριψας, καὶ ἠκολούθησας, Κύρῳ ὡς ποιμένι τὸ πρόβατον, μεθ' οὗ διῆλθες βίον σου, ἅπαντας νοσοῦντας ἰώμενος, καὶ πρὸς τοῦ Κυρίου, τὸ φῶς καθοδηγῶν λόγοις σοφοῖς, τοὺς ἐν τῷ σκότει καθεύδοντας, τῶν εἰδώλων ἅγιε.

Τῆς Τριάδος ἔχοντες, ἀνθρωποσώτειραν πίστιν, Κῦρε Ἰωάννη τε, ὡς θυσίαν εὖοσμον προσηνέγκατε, τῷ Χριστῷ μάρτυρας, ὡς καλοὶ ἀλεῖπται, ἀδελφῶν τριάδα πάναγνον, σὺν τῇ μητρὶ αὐτῶν, ἅς ἀθλητικαῖς παραινέσεσι, προθύμους ἀπεδείξατε, πρὸς τὸν πολυῶδυνον θάνατον, ὅθεν ὡς σφραγίδα, ὑμᾶς αὐτοὺς

ἐθύσατε σοφοί, καὶ ἀμαράντινον στέφανον, ἐκ Θεοῦ εἰλήφατε.

Δόξα. Ἦχος πλ.δ´. Δυὰς μαρτύρων σήμερον... (ἐκ τοῦ μηναίου)

Καὶ νῦν. Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

(κεφ.μγ´. 9)

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ καὶ ἀκουσάτωσαν· γίνεσθέ μοι μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς λέγει Κύριος ὁ Θεὸς καὶ ὁ Παῖς μου, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσετε μοι καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔστι. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός. Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος. Ποιήσω καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(κεφ.γ´.1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν

πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης, καὶ ὀλίγα παιδευθέντες μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτοὺς καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξιόους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιοῦτες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

(κεφ.ε' 16 - στ' 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ρομφαίαν. Συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε. Μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλους ἐθνῶν,

ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Ψάλλομεν στιχηρὰ ἰδιόμελα.

ᾠχος α΄.

Ἀγάπης οὐδὲν ἴσον τῆς πρὸς Θεὸν καὶ πλησίον· ταύτης πλήρης γενόμενος Κῦρε θεαγάπητε, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκούμενος, πάλιν εἰς τὸν κόσμον ἐπανέστρεψας, ποθῶν τὴν τῶν πολλῶν σωτηρίαν καὶ τῆς θεογνωσίας τὴν μέθεξιν· διὸ ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης καὶ τῇ συνεργίᾳ τῶν εὐχῶν, πολλοῖς γέγονας εὐεργέτης, πάθη θεραπεύων ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ὧν καὶ ἡμᾶς ἀπάλλαξον, τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

ᾠχος β΄.

Τὴν ἐπουράνιον στρατείαν τῆς ἐπικήρου προτιμήσας, Ἰωάννη μακάριε, καὶ τὸν ὀσιώτατον Κῦρον ἐπιλεξάμενος ἀλείπτῃ σου, τὴν ἀσκητικὴν ὡς ἄριστα μετῆλθες ἀγωγὴν. Στομωθεὶς δὲ τῆς εὐσεβείας τοῖς ἀγωνίσμασιν, ὀξύτερος μαχαίρας ἐδείχθης κατὰ τῆς ἀσεβείας, θέλων ἐν παντὶ καὶ πᾶσιν τὴν τοῦ Κυρίου εἰκόνα ἀναστηλοῦν ταῖς ψυχαῖς. Ὅθεν ἀναργύρως μετέδωκας τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν, καὶ πρεσβεύεις ὡς φιλάδελφος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος γ΄.

Τῆς φυσικῆς σχέσεως τοὺς δεσμοὺς ὑπερέβητε, πνευματικῶς ἐδραιωθέντες ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ· διὸ ἰατῆρες φαινόμενοι τῶν ἀσθενούντων, τούτοις μετοχεύετε τῆς πίστεως τὰ ζείδωρα ρεύματα· καὶ μαρτύρων ἐναθλούντων ὑπανάπτοντες τὴν φλόγα τοῦ φρονήματος, μαρτυρικοῦ τέλους καὶ στέφους ἄμφω

κατηξιώθητε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκετεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν
σεπτοὶ Ἀνάργυροι.

Ἦχος δ΄.

Τὴν τοῦ πλησίον ὠφέλειαν ὡς ὑμετέραν
λογίζομενοι, πληγὰς ἀνιάτους καὶ ψυχοφθόρα πάθη, τῇ
ἐπικλήσει τοῦ ὑπὲρ πᾶν ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ φροῦδα
ἀπεδείκνυτε, Κῦρε θεόφρον καὶ Ἰωάννη χριστόψυχε· οὐ
γὰρ ἐκ γνώσεως ἀνθρωπίνης ὑμῶν ἡ δύναμις, ἀλλὰ τὸ
ἰσχύον χάρισμα ἐκ τοῦ πανδωρεοδότου Θεοῦ, ὃν ἐκτενῶς
καθικετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν ἰατροὶ πανάριστοι.

Δόξα. Ἦχος πλ.α΄.

Τὴν τοῦ Δεσπότου ἐπιποθοῦντες εὐαρέστησιν,
ταύτης ἐπετύχετε Ἀνάργυροι, διὰ τῆς διακονίας τῶν
ἀσθενούντων ἀδελφῶν. Ἐν γὰρ τοῖς δεομένοις τῆς ὑμῶν
ἰατρείας ὀρῶντες τὸν Χριστόν, πάσῃ δυνάμει ἐνεργεῖτε
τὴν φιλάνθρωπον τέχνην, καὶ θαυμαστῶς θεραπεύοντες
τὰς νόσους, τῷ Ἰατρῷ ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, τὴν δόξαν
ἀπενέματε· ὅθεν ἀντεδοξάσθητε ὑπερπλασίως, διὰ τῆς
μαρτυρικῆς τελειώσεως, Κῦρε τοῦ Κυρίου ὑπηρέτα
γνήσιε, καὶ Ἰωάννη τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιῶτα
πιστέ. Αὐτὸν ἱκετεύσατε τρισόλβιοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν
ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ

Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ.δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου
θαύματος.

Κῦρε ἀκέστορ πανθαύμαστε, οὐχ Ἰπποκράτους
χρησιμοῖς, ἀλλὰ Πνεύματος χάριτι, πάθη ἐθεράπευες, καὶ
ψυχὰς κατεφώτιζες, Εὐαγγελίου θείοις διδάγμασι, υἱοῦς
δεικνύων ἀπολυτρώσεως· ὅθεν ἀπείληφας, παρὰ τοῦ

Δεσπότου σου τὴν δωρεάν, νόσους αἰτουμένων σε,
διώκειν τάχιστα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις Ἰωάννη πάντιμε, ὁ στρατευθεὶς τῷ
Χριστῷ, καὶ τοῦ Κύρου γενόμενος, συνεργὸς ὁμόψυχος,
ὡς ὁμότεχνος ἄριστος· τὴν ἰατρειάν γὰρ μετερχόμενος,
καὶ ἀσθενείας πάσας ἰώμενος, δόξαν ἀπένειμας, τῷ σε
θαυμαστώσαντι ὑπερφυῶς, καὶ ἀνθρώπων αἴροντι, ἄχθη
δυσβάστακτα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Τοῦ Σιλῶμ ὑπερέβητε, πηγὴν ὑμεῖς ἀληθῶς, ἐν
εὐχαῖς ἐξιώμενοι, πάθη τὰ τοῦ σώματος, καὶ ψυχῶν
ἐκδιώκοντες, ἀμβλυωπίαν τὴν σκοτεινόμορφον, Φῶς τοῦ
Κυρίου ὡς καταγγέλλοντες· ὅθεν Ἀνάργυροι, Κῦρε
Ἰωάννη τε θαυματουργοί, καὶ ἡμᾶς ἰάσασθε, Χριστοῦ τῆ
χάριτι.

Δόξα. ᾠδὴ β΄.

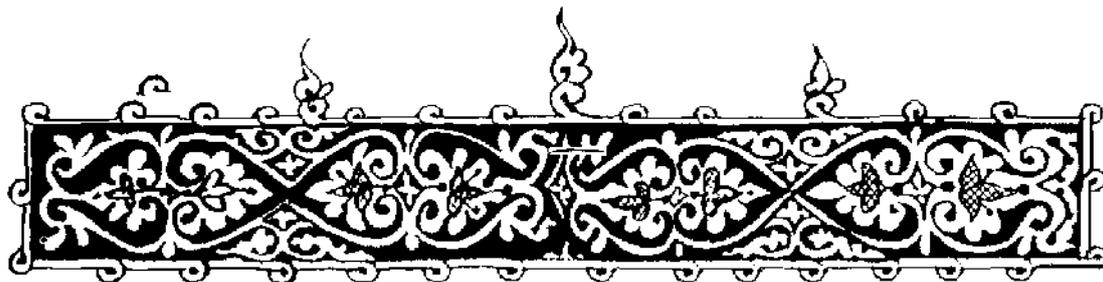
Δεῦτε τῶν πιστῶν ὁ σύλλογος... (ἐκ τοῦ μηναίου)

Καὶ νῦν. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδά μου.

Ἀπολυτίκιον (ποίημα Ὑμνογράφου τῆς ΜΧΕ +Γέρ.
Γερασίμου)

ᾠδὴ δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖοι ἀκέστορες καὶ ἰατῆρες παθῶν, ἰᾶσθε
τοὺς σπεύδοντας τῆ ἀντιλήψει ὑμῶν, Ἀνάργυροι
ἔνδοξοι, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, ὅθεν δίδοσθε πᾶσι, δύναμιν
καὶ σοφίαν, ἰατροῖς τοῖς αἰτοῦσιν, ὑμῶν τὴν
προστασίαν, ἐν πίστει ἐκάστοτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α΄ στιχ.Κάθισμα. ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου,
Σωτήρ.

Κυρώσας εἰς Θεόν, καὶ πλησίον ἀγάπην, φθαρτῶν
καὶ γεηρῶν, ὑπερεῖδες τὴν χρῆσιν, σὸν χρῆμα
λογιζόμενος, ἀδελφοῖς τὰ συμφέροντα, ὄθεν γέγονας,
θεραπευτῆς πάσης νόσου, Κῦρε πάντιμε, Σταυροῦ τῆς θείας
δυνάμει, διὸ εὐφημοῦμέν σε.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἐλπίς Χριστιανῶν, ἀψευδῆς καὶ βεβαία, ἐλέους
χορηγέ, καὶ πηγὴ συμπαθείας, ἡ κλεῖς ἡ διανοίγουσα,
τοῦ Θεοῦ τὴν χρησιότητα, πᾶσιν ἀνοιξον, τῆς
εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην, πᾶσι δώρησαι, τοῦ τῆς τρυφῆς
Παραδείσου, τὴν οἴκησιν Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β΄. στιχ.Κάθισμα. ᾠχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Φιλανθρωπία σου τὴν τέχνην ἤρμοσας, εὐρὼν
συνέριθον, Κῦρον τὸν ὄσιον, καὶ ἰαμάτων χορηγός,
ἐδείχθης ᾧ Ἰωάννη, δῶρον τὸ παμπόθητον, ὑγιείας
δωρούμενος, τοῖς προσερχομένοις σοι, ἀναργύρως
μακάριε, διὸ μὴ διαλίπης παρέχειν, ἡμῖν εὐχαῖς σου τὰ
συμφέροντα.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἄπας ὁ βίος μου, ἐν ῥαθυμίᾳ πολλῇ, διῆλθε Δέσποινα, καὶ νῦν προσήγγισα, τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ, καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθροὺς μου, μὴ διασπαράξωσι, τὴν ψυχὴν μου Πανάμωμε, καὶ τῆς ἀπωλείας με, τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου Κόρη, καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κακώσεως.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα. Ἦχος πλ.δ'. Τὴν Σοφίαν & Λόγον.

Ἐκ Χριστοῦ εἰληφότες τὴν δωρεάν, θεραπεύειν τὰς νόσους τῶν ἀσθενῶν, Ἀνάργυροι πάντιμοι, Ἰωάννη σὺν Κύρῳ τε, οὐ κοινοῖς φαρμάκοις, καὶ τέχνης σοφίσμασιν, ἀλλὰ ἐπικλήσει τοῦ θεοῦ Ὄνόματος· ὅθεν πυρωθέντες, τῶν μαρτύρων ἀγάπη, ἀλεῖπται γεγονάτε Ἀθανασίας τῆς μάρτυρος, καὶ παρθένων κορῶν αὐτῆς, διὸ ξιφοτμηθέντες ὁμοῦ, παραδείσου μέτοχοι γεγονάτε, καὶ ἰκέται τοῦ κόσμου, πρὸς Κύριον ἔνθερμοι.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡ νεφέλη ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τοῦ νοός μου τὰ νέφη τὰ σκοτεινά, διάλυσον Δέσποινα, τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου, καὶ μετανοίας φέγγει, τὰ ὄμματα φώτισον, τῆς ζοφερᾶς ψυχῆς μου, παθῶν ἀμαυρότητι· τὰ πεπηρωμένα, καὶ τυφλώττοντα πάντα, τῶν φαύλων μου πράξεων, θολεραῖς ἐπιχύσεσιν, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν, σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀάντιφωνον τοῦ δ' ἤχου, Ἐκ νεότητός μου.

Προκείμενον. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ....

Εὐαγγέλιον, βλ. τῆ α' Νοεμβρίου.

Ὁ Ν', Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀναργύρων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. ᾠχος πλ.β´.

Χαριτωθέντες ἐκ Θεοῦ, Κῦρε καὶ Ἰωάννη, παθῶν τὰς ὁδύνας ἀναργύρως ἀπελαύνετε, καὶ ψυχικὰ ἄλγη ἀφανίζετε, ὡς πάλαι ἀποστολικῶς πορευόμενοι, πλήθη συνήψατε τῷ ἀληθεῖ Ἰατρῷ Χριστῷ, δι' ὃν καὶ μαρτυρήσαντες γενναίως, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ καθικετεύετε.

τὰ λοιπὰ πάντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Μεγαλυνάριον

(+Γερ.Γερασίμου)

Χαίρετε Ἀνάργυροι ἱεροί, ἰατῆρες θεῖοι, νοσημάτων παντοδαπῶν, Κῦρε θεοφόρε, καὶ θεῖε Ἰωάννη, ἰατρῶν πρὸς τὸν Σωτῆρα, πρέσβεις θερμότατοι.

* * *

Στίχοι

Κυρώσατέ μοι βεβαίαν σωτηρίαν
ὑμνους φέροντι, Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

* * *

*

*

* * *

Ἄνεπληρώθη κατὰ τὰ ἐλλείποντα ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου, τῆ 1.8.1996, ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σίμωνος Πέτρας Ἁγίου Ὁρους Ἄθω.